

det er trist, at man ikke vil gå ind og se på de meget unge flygtninge, svarende til den måde, som man ser på danske børn i samme alder på. Her skal vi ikke holde øje med, hvad der sker med børnene, mens de er i Danmark. Det gør vi, hvis det er danske børn, for de er faktisk underlagt overvågningshensyn via serviceloven.

Vi har foreslået, at man en gang om året skal følge dem. Det er ikke kun for at se på de myter, der er om, at cirka halvdelen af børnene bliver væk – hvor bliver de af? – men måske også for at slå nogle af de myter ihjel om, at de bliver udsat for salg og for handel. Så en forespørgsel eller en redegørelse kunne også være med til at slå myter ihjel og ikke kun til at bekræfte myterne.

Vi synes, at børn er børn, og det synes vi også at de uledsagede flygtninge under 18 år er. Derfor er der også et ændringsforslag gående på, at de meget tidligt gifte, ikke mindst de meget tidligt gifte piger, som nødvendigvis ikke frivilligt bliver gift i en alder af 12 år, også kan blive betragtet som mindreårige, hvis de kommer her til landet, inden de bliver 18 år, så man følger deres juridiske alder og ikke deres ægtestand.

De, der frivilligt gifter sig, har en indrejsealder, der hedder 24 år, og så synes vi faktisk, det er en mangel, at vi her siger, at unge mennesker under 18 år skal betragtes som voksne, bare fordi de har en vielsesattest. Vi synes, det havde været godt med de ændringsforslag, som vi er kommet med.

Hvordan får vi sat fokus på, hvordan det går børnene, når de er her? Når vi ikke kan få det ind i nogen fælles betragtninger her ved lovens vedtagelse, må vi jo klare os med at bede om nogle redegørelser og rejse nogle forespørgselsdebatter senere hen. Så vi har hermed lovet ministeren, at vi vil holde øje med, hvordan loven kommer til at virke, og så stille de spørgsmål, der skal stilles hen ad vejen.

Kl. 14.05

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil blot sige til fru Karen Klint, at jeg synes, vi på fredsommelig og sædvanlig vis skal prøve gennem spørgsmål i udvalget at afklare de ting, som udvalget måtte ønske afklaret med hensyn til uledsagede børn. Det behøver man ikke lave forespørgselsdebatter om. Jeg kommer også gerne i samråd, og Røde Kors giver meget gerne redegørelser for den her problemstilling. Så lad os nu tage det helt roligt. Det skal nok gå alt sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 47 stemte for, 66 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 47 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 47 stemte for, 63 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, lov om kommunal indkomstskat og lov om beskatning ved dødsfald. (Udskydelse af tidspunktet for efterregulering af skat og udligning m.v. til kommuner og amtskommuner og ændring vedrørende den kommunale budgetgarantiordning).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 6/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 16/1 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at integrationsministeren er fungerende indenrigs- og sundhedsminister.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give vedrørende kommende undersøgelser af de indre danske konflikter under den kolde krig?«

Af Jesper Langballe (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Peter Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Krarup (DF) og Per Dalgaard (DF). (Forespørgslen anmeldt 2/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/10 2002).

Formanden:

Der må være noget mere ro i salen, før forhandlingerne kan fortsætte. I modsat fald må vi holde en kort pause. Og jeg går ud fra, at medlemmerne hører efter, hvad jeg siger.

Begrundelse

Jesper Langballe (DF):

Lad mig begynde med et citat:

»Et opgør trænger sig derfor på. Det skal være et opgør med de kræfter, der under Den Kolde Krig gik Sovjetunionens og Warszawa-pagtens ærinde. Et opgør med de mennesker, der ikke var i stand til at forstå, at der nu engang er forskel mellem ven og fjende. Den enkle – men deprimerende – kendsgerning er jo den, at vi her har at gøre med mennesker, som reelt begik et intellektuelt og moralsk forræderi af format, men som helt er sluppet for tiltale.«

Og videre:

»Jeg ved, at flere velanskrevne historikere allerede har tilbudt deres assistance til denne store – og særdeles vigtige – opgave. Der er ikke noget at betænke sig på: Lad os da tage imod disse historikeres fornuftige tilbud om at afdække, hvad der virkelig foregik i Danmark i de år.«

Jeg er temmelig sikker på, at statsministeren vil nikke genkendende til de ord, for de er skrevet af ham selv i 1999, før han blev statsminister, i forordet til antologien »Hvem holdt de med?« redigeret af den nuværende integrationsminister, Bertel Haarder.

Kl. 14.10

Det vil være statsministeren bekendt, at historikernes fornuftige tilbud stadig står ved magt, ja, at en enkelt historiker, professor Bent Jensen, har høstet berettiget anerkendelse ved at sætte en forskning af perioden i gang på eget ansvar og nu kun venter på, at håndslaget fra 1999 følges op. Regeringen i Norge gjorde det i 1990'erne. Det kan gøres.

Vi vil derfor spørge statsministeren, om det kan forventes, at professor Bent Jensen i det videre arbejde med perioden her i Danmark får den videregående arkivadgang, som DUPI's folk har.

Og så et sidespørgsmål: Forskningen i det 20. århundredes anden store forbrydelse, nazismen, har fået sit eget center, Holocaustcenteret, som nu er lagt ind under Udenrigsministeriet, og mens holocausts rædsler formentlig er det mest velbeskrevne kapitel i verdens historie, så er det sovjetiske gulags mareridt ved at drukne i glemsel, ja, vi oplever endda det groteske, at alene det at forske i Sovjets forbrydelser kan skaffe sin mand betegnelsen holocaustbenægter på halsen. Sådan bruges den ene forbrydelse til at dække over den anden.

Vi vil gerne opfordre regeringen til at overveje at følge det råd, der er kommet fra Odense Universitet i form af en uformel forespørgsel fra rektoratet til Uffe Ellemann-Jensen, om at dele Holocaustcenteret i to centre og slippe den anden del løs på forskningen af gulag og den kolde krig i Danmark.

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke initiativtagerne til debatten her i dag for den lejlighed, vi her får til nærmere at redegøre for et spørgsmål, som må ligge mange meget på sinde og i hvert fald